

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1To/31/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116011799
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Pirkovská
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8116011799.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Evy Pirkovskej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a Mgr. Iva Maruščáka na verejnom zasadnutí konanom 15.03.2018 v trestnej veci proti obžalovanému B. L. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, c/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zákona o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/95/2016 zo dňa 10.03.2017 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. c/, d/ Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

podľa § 285 písm. f/ Tr. poriadku obžalovaného B. L., nar. XX.X.XXXX v O., trvale bytom O., Y. XXXX/XXB, t.č. prechodne bytom Y., K. č. XXX/X,

o s l o b o d z u j e spod obžaloby pre skutok kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

v období od 11.5.2014 doposiaľ v Žiline a inde si úmyselne riadne neplnil zákonnú vyživovaciu povinnosť na svojho mal. syna T. D., predtým L., nar. X.X.XXXX a to aj napriek tomu, že táto povinnosť mu bola určená rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 25P 108/2012 zo dňa 5.6.2012 s právoplatnosťou od 15.2.2013 a to tak, že na jeho výživu mal prispievať sumou 75,- Eur mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky, čím takto na výživnom R. D. dlhuje sumu najmenej 2.339,40 Eur, pričom bol v predchádzajúcich 24 mesiacoch za taký čin odsúdený a to rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 9T 12/2014 zo dňa 1.7.2014 s právoplatnosťou 1.7.2014, ktorým mu za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/, c/ Trestného zákona bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov s podmienčným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov,

pretože zanikla trestnosť činu.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom uznal okresný súd obžalovaného B. L. vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, c/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zákona, a to na tom skutkovom základe, že

v období od 11.5.2014 doposiaľ v Žiline a inde si úmyselne riadne neplnil zákonnú vyživovaciu povinnosť na svojho mal. syna T. D., predtým L., nar. X.X.XXXX a to aj napriek tomu, že táto povinnosť mu bola určená rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 25P 108/2012 zo dňa 5.6.2012 s právoplatnosťou od

15.2.2013 a to tak, že na jeho výživu mal prispievať sumou 75,- Eur mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky, čím takto na výživnom R. D. dlhuje sumu najmenej 2.339,40 Eur, pričom bol v predchádzajúcich 24 mesiacoch za taký čin odsúdený a to rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 9T 12/2014 zo dňa 1.7.2014 s právoplatnosťou 1.7.2014, ktorým mu za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/, c/ Trestného zákona bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov.

Za to mu podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. m/ Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona uložil trest odňatia slobody v trvaní pätnásť mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote obžalovaný odvolanie, ktoré aj písomne odôvodnil. V dôvodoch odvolania uviedol, že napriek jeho ťažkej finančnej situácii je ochotný v priebehu budúceho týždňa celý dlh na výživnom na syna uhradiť poštovou poukážkou k rukám matky R. D., ktorá sa následne aj preukáže na sociálnom úrade po jeho uhradení a dodatočne zašle kópiu poštovej poukážky a doklad o uhradení nasledujúceho mesačného výživného. Týmto požiadal súd o zrušenie rozsudku okresného súdu voči jeho osobe, nakoľko sa snaží vzniknutú situáciu dať do poriadku, vedie slušný život, je zamestnaný a chce si platiť a plniť povinnosti voči synovi.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytkávané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 a dospel k záveru, že vzhľadom na okolnosti nastalé po vyhlásení rozsudku prvostupňového súdu, je teraz možné odvolanie obžalovaného považovať za dôvodné.

Ako už z vyššie uvedeného vyplýva, prvostupňový súd vo výroku napadnutého rozsudku ustálil, že obžalovaný ako otec maloletého syna T. D. (predtým L.), nar. 08.03.2006 neprispieval na jeho výživu pravidelne a včas, takže za obdobie od 11.05.2014 až do vyhlásenia rozsudku súdu prvého stupňa, teda 10.03.2017, dlhuje na výživnom sumu najmenej 2339,40 eur.

Súčasťou odvolacích námietok obžalovaného bolo tvrdenie, že zaostalé výživné v rozsahu, ako mu bolo súdom prvého stupňa ustálené, má ochotu uhradiť.

Následne po nariadení termínu verejného zasadnutia tunajším krajským súdom na deň 31.01.2018 obžalovaný krajskému súdu v rámci odvolacieho konania predložil listinné dôkazy, a to prehľad fotokópií poštových poukážok, prostredníctvom ktorých adresoval na meno oprávnenej R. D., zákonného zástupcu maloletého, sumy bežného výživného v období roka 2016, 2017. Súčasne z týchto poštových poukazov plynie, že jedným z nich, a to zo dňa 28.01.2018 vedeným pod podacím číslom 95807 (na č.l. 191) uhradil celkovú sumu k rukám oprávnenej 2 100,- eur. Následne po opätovnom poučení krajským súdom podľa ustanovenia § 86 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, obžalovaný znova predložil súdu fotokópie (na č.l. 203) podacích lístkov poštových poukazov o uhradení bežného výživného k 19.02.2018, ale aj zostávajúcej sumy dlžného výživného ustálenej v skutkovej vete rozsudku súdu prvého stupňa, a to v celkovej sume 240,- eur. Obžalovaný teda uhradil celkovo bez bežného výživného sumu 2 340,- eur, čím splnil a uhradil celkový dlh na zaostalom výživnom v sume prevyšujúcej sumu ustálenú súdom prvého stupňa v skutkovej vete rozsudku.

Túto skutočnosť následne písomne potvrdila aj samotná oprávnená R. D. svojím písomným podaním zo dňa 12.03.2018.

Podľa § 86 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona trestnosť činu zaniká, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Z vyššie uvedené plynie, že obžalovaný si svoju vyživovaciu povinnosť splnil dodatočne a to skôr, než sa súd (v tomto prípade odvolací súd) odobral na záverečnú poradu. To, že trestný čin nemal trvalo nepriaznivé dôsledky plynie z obsahu výpovede matky maloletej, R. D., ešte z prípravného konania zo dňa 24.11.2015, kde mimo iného uviedla, že syn núdzou netrpel, snaží sa zabezpečovať všetky jeho potreby a starostlivosť o neho.

Keďže v danom prípade došlo z dôvodu účinnej ľútosti k zániku trestnosti trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, c/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zákona, pre ktorý bol obžalovaný napadnutým rozsudkom uznaný vinným, krajský súd napadnutý rozsudok z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. c/, d/ Tr. poriadku zrušil, a keďže vo veci mohol rozhodnúť sám, následne na podklade ustanovenia § 322 ods. 3 Tr. poriadku obžalovaného podľa § 285 písm. f/ Tr. poriadku, teda z dôvodu, že zanikla trestnosť činu, spod obžaloby pre skutok kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, ako to bolo uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, oslobodil.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.